

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1729/2021
22.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из породичних односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Дубајић, адвокат из ..., против тужених мал. ББ и мал. ВВ, обоје из ..., чији је законски заступник мајка ГГ из ..., чији је пуномоћник Милан Мандић, адвокат из ..., ради измене одлуке о дејем издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 413/20 од 04.11.2020. године, на седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 413/20 од 04.11.2020. године.

Образложење

Основни суд у Сомбору, пресудом П2 175/20 од 23.07.2020. године, исправљеном решењем тог суда П2 175/20 од 03.09.2020. године, одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да на име свог доприноса за издржавање тужених мал. ББ и мал. ВВ плаћа износе од по 5.000,00 динара, укупно 10.000,00 динара месечно, уместо раније досуђеног износа за мал. ВВ од 16.000,00 динара месечно и мал. ББ од 19.000,00 динара месечно, односно за њих обојицу укупно 35.000,00 динара месечно, по пресуди Основног суда у Сомбору П2 124/15 од 03.06.2015. године, и то почев од дана подношења тужбе, тј. 23.11.2017. године па убудуће, док за то постоје законски услови, доспеле неисплаћене месечне рате одједном, а убудуће до сваког 15. у месецу за текући месец и то на рачун мајке тужених (ближе одређен у изреци пресуде), све у року од 15 дана под претњом принудног извршења. Одбио је противтужбени захтев тужених, којим су тражили да се обавезе тужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ, плаћа износ од 20.000,00 динара месечно и за мал. ВВ плаћа износ од 20.000,00 динара месечно. Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Гж2 413/20 од 04.11.2020. године, одбио је жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Сомбору П2 175/20 од 23.07.2020. године, исправљену решењем истог суда П2 175/20 од 03.09.2020. године у побијаном делу, којим је одбијен тужбени захтев тужиоца и одлучено о парничном трошковима. Одбио је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. Наводима ревизије у вези учињених битних повреда одредаба парничног поступка из члана 383, 394. и 231. ЗПП, у поступку пред другостепеним судом се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом на основу признања Основног суда у Сомбору П2 124/15 од 03.06.2015. године, обавезан је тужилац да на име свог дела доприноса за издржавање тужених мал. ВВ плаћа 16.000,00 динара и мал. ББ 19.000,00 динара, месечно и замењени раније досуђени износи по правноснажној пресуди од 29.03.2013. године, којом је разведен брак тужиоца и мајке тужених, мајци поверено сасмостално вршење родитељског права и тужилац обавезан да плаћа на име доприноса децем издржавању износ од 18.000,00 динара за мал. ББ и износ од 15.000,00 динара за мал. ВВ.

Тужилац је био власник предузећа „ДД“ Д.О.О. из Дана 26.04.2017. године, тужиоцу је престао радни однос због отварања стечајног поступка над привредним друштвом. Тужилац је завршио Средњу ... школу за У току 2018. године је постао власник и директор Привредног друштва „ЂЂ“ из ..., које се бави трговином на велико животињама и чији је рачун код Народне банке Србије од 05.02.2019. године у блокади. Привредно друштво има запосленог, чији је посао да храни свиње за месечну накнаду од 35.000,00 динара. Годишње се ухрани 700 свиња, а просечни месечни приходи тужиоца су око 65.000,00 динара. Тужилац живи у ..., у својој конфорној кући од 100 м², помаже мајци у пословима око земље и има на своје име регистрована возила. Он нема законску обавеза издржавања других лица. Мајка тужених је запослена у „ЕЕ“ на радном месту У 2020. години је остварила у просеку месечну зараду од око 50.000,00 динара. Она са децом живи у изнајмљеном стану, за који је закупнина износи 100 евра месечно и режијски трошкови у просеку износе 31.459,00 динара. Тужени ББ је сада ученик првог разреда Средње ... школе и његове месечне потребе укључују исхрану, одећу, обућу, школски прибор, бављење спортом и социјализацију. Тужени ВВ је ученик трећег разреда основне школе и његове потребе су по структури исте врсте, као и потребе старијег брата.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен тужбени захтев тужиоца за измену раније одлуке у погледу висине месечног издржавања тужених, из разлога да се околности на основу којих је донета претходна одлука нису измениле у мери у којој би оправдала смањење висине доприноса тужиоца, у смислу одредбе члана 164. Породичног закона, због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05, 72/11 и 6/15) је прописано, да, издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Одредбом става 2. овог члана, да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом става 3. овог члана, да, могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Одредбом члана 164. Породичног закона, је прописано, да, висина издржавања може се смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према томе, имајући у виду потребу тужених као поверилаца издржавања, с обзиром на њихов календарски узраст, да су сада старији и њихове месечне потребе у утврђеним износима, имајући у виду да се баве спортом, као и њихове потребе на основу школовања и социјализације и могућности тужиоца као дужника издржавања, да је његово привредно друштво престало да постоји услед стечаја, али да он поново обавља регистровану делатност, да се бави узгојем и трговином стоке и да има запосленог кога месечно плаћа 35.000,00 динара, да је стамбено обезбеђен, власник покретне имовине и његове месечне приходе у утврђеном износу, као и да нема обавезу издржавања трећих лица, то се нису стекли услови за смањење обавезе тужиоца на име издржавања малолетне деце, тужених.

Нису од утицаја на другачију одлуку овог суда наводи ревизије којима се указује, на стандард тужиоца и угроженост његове егзистенције, с обзиром на то да је његова дужност као родитеља да доприноси издржавању тужених као своје деце, у складу са критеријумима прописаним чланом 160. Породичног закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**